

STATUTÁRNÍ MĚSTO LIBEREC

7. zasedání zastupitelstva města dne: 16. 9. 2010

Bod pořadu jednání:

Věc: Obecně závazná vyhláška, kterou se zrušuje čl. VII obecně závazné vyhlášky SML č. 3/2009, o veřejném pořádku

Zpracoval: JUDr. Marek Řeháček, tajemník MML

odbor, oddělení:

telefon: 48 524 311

Schválil: vedoucí oddělení

vedoucí odboru Mgr. Jan Audy, VO PR MML

Projednáno: v RM dne 31. 8. 2010

Poznámka:

Předkládá: Ing. Jiří Kittner, v. r.
primátor města

Návrh usnesení

Zastupitelstvo města po projednání

vydává

obecně závaznou vyhlášku statutárního města Liberec č.6/2010, kterou se mění čl. VII obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 3/2009, o veřejném pořádku a

ukládá

Ing. Jirímu Kittnerovi, primátorovi města, zveřejnit tuto vyhlášku v souladu s příslušnou legislativou.

Důvodová zpráva

Dne 28. června 2010 poskytlo Ministerstvo vnitra ČR, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, oddělením dozoru Liberec (dále také jen ministerstvo) prostřednictvím vedoucí PhDr. Bc. Dany Janečkové tajemníkovi MML Markovi Řeháčkovi metodickou pomoc k obecně závazné vyhlášce SML č. 3/2009, o veřejném pořádku. Tato metodická pomoc je ve své písemné podobě v příloze důvodové zprávy.

Ministerstvo opakovaně spatřuje rozpor čl. VII vyhlášky, který řeší zákaz tzv. pouličního prodeje a nabízení služeb se zákonem a žádá SML o zvážení možnosti toto ustanovení vyhlášky zrušit. Pokud SML této výzvě nevyhoví a nezjedná nápravu, přistoupí ministerstvo k zahájení správního řízení o pozastavení účinnosti. Pro úplnost je třeba dodat, že tuto část předpisu může následně zrušit pouze Ústavní soud ČR.

Uvedený postup ministerstva navazuje na kroky orgánů SML v této věci – na 3. zasedání ZM dne 25.3.2010 byly přijaty ministerstvem provedené úpravy některých předpisů SML (Jednací řád ZM, obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 4/2009, kterou se upravují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství a vymezují prostory pro volné pobíhání psů), požadované zrušení čl. VII vyhlášky o veřejném pořádku nebylo schváleno.

Z odůvodnění - v případě **Obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 3/2009, o veřejném pořádku** problém spočívá v údajné nezákonnosti čl. VII vyhlášky, který upravuje resp. zakazuje tzv. pouliční či pochůzkový prodej – poskytování služeb a nabízení zboží na veřejných prostranstvích v městské památkové zóně. Dozorový orgán má za to, že zákaz této činnosti nemá být předmětem obecně závazné vyhlášky vydávané v samostatné působnosti, ale může být řešen v tržním řádu vydávaném pro tuto oblast v souladu s ust. § 18 živnostenského zákona Radou města Liberec v přenesené působnosti. Je otázkou, zda-li je možné tento názor dozorového orgánu bez dalšího jednoznačně sdílet. Vychází z toho pohledu, že samosprávný orgán si v tomto případě při výkonu samosprávných činností v rozporu se zákonem svěřil i výkon státní správy. Tento pohled ovšem váže na možnost upravit zákaz některých druhů prodejů nebo poskytování služeb mimo provozovnu v obci pouze cestou nařízení rady vydávané jako součást tržního řádu v přenesené působnosti tzn. jako výkon státní správy. Orgány statutárního města Liberec ovšem hodlaly tyto činnosti zakázat v jiném režimu - konkrétně v režimu ust. § 10 zákona o obcích, který dává obci pravomoc upravovat záležitosti veřejného pořádku. Vynucování povinností z takové vyhlášky je mimo jiné poněkud snazší, neboť zde působí především strážníci městské policie, nikoliv pouze pracovníci živnostenského úřadu. Statutární město Liberec navíc vůbec nyní tržní řád nemá (minulý byl pro nepotřebnost zrušen k 1. lednu 2006) a není tedy příliš logické, aby nyní vydávalo tržní řád pouze kvůli snaze o zákaz tzv. pochůzkového prodeje a nabízení služeb na veřejných prostranstvích v městské památkové zóně.

S ohledem na předpokládané zákonné kroky ministerstva je zastupitelstvu města předložen návrh zrušit celý čl. VII vyhlášky č. 3/2010, o veřejném pořádku.

Pokud nebude tento návrh schválen, bude v tomto směru informováno Ministerstvo vnitra ČR s tím, že lze očekávat, že tento správní orgán zahájí řízení o pozastavení zmíněné části vyhlášky.

Neschválení ze strany zastupitelstva, které svým rozhodnutím přijalo vyhlášku v původním znění, bude moci být vnímáno i jako důvod k podání opravného prostředku (rozkladu) proti takovému rozhodnutí ministerstva.

č. 6/2010

**OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA STATUTÁRNÍHO MĚSTA LIBEREC,
kterou se mění Obecně závazná vyhláška Statutárního města Liberec
č. 3/2009, o veřejném pořádku**

Zastupitelstvo města Liberec se usneslo na svém zasedání dne 16. 9. 2010 vydat na základě ustanovení § 10 písm. a), b) a c) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

(1) Obecně závazná vyhláška Statutárního města Liberec č. 3/2009, o veřejném pořádku, se mění takto:

1. Článek VII „Obtěžování nabízením výrobků a služeb“ se zrušuje.
2. Dosavadní články VIII a IX se označují jako články VII a VIII.

(2) Ostatní ustanovení obecně závazné vyhlášky č. 3/2009 zůstávají beze změn.

Čl. 2

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. října 2010.

Ing. František Hruša v. r.
Náměstek primátora města Liberce

Ing. Jiří Kittner v. r.
Primátor města Liberce

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Oddělení dozoru Liberec
nám. Dr. E. Beneše 26, 460 01 Liberec

mmL_10_187437

Liberec 28. června 2010

Počet listů: 3

Počet příloh: 2/6

Záznam
o poskytnutí metodické pomoci statutárnímu městu Liberec

Věc: Sp. zn.: MV-84427/ODK-2009, Podání metodiky k Obecně závazné vyhlášce statutárního města Liberec č. 3/2009 o veřejném pořádku (dále jen „OZV“)

Město: Liberec

Datum a čas konání: 28. června 2010, 14.00 hodin

Místo konání: Magistrát města Liberec, nám. Dr. E. Beneše 1, 460 01, Liberec

Za město: JUDr. Marek Řeháček, tajemník Magistrátu města Liberec

Za Ministerstvo vnitra: PhDr. Bc. Dana Janečková, vedoucí oddělení dozoru Liberec

Průběh jednání:

Panu tajemníkovi byla poskytnuta metodika v rozsahu právního rozboru předmětné OZV a přehledu možných rozporů obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 3/2009 o veřejném pořádku, který byl městu odeslán (spolu s výzvou ke zjednání nápravy) pod č.j. MV-84427-7/ODK-2009 dne 8. června 2010.

K jednotlivým ustanovením OZV č. 3/2009 bylo v návaznosti na předchozí jednání dne 14. ledna 2010 a doručený dokument datovou schránkou „Výzva ke zjednání nápravy“ ze dne 8. června 2010, č.j.: MV-84427-7/ODK-2009, uvedeno zejména následující:

V rámci přezkoumání OZV bylo zjištěno ustanovení, které je v rozporu se zákonem.

Regulace obsažená v čl. VII „Obtěžování nabízením výrobků a služeb“ obecně závazné vyhlášky (dále jen „OZV“) koliduje s čl. 2 odst. 3 a čl. 79

odst. 3, čl. 104 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, s čl. 26 odst. 1 a 2 zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Listiny“), a dále s § 10 písm. a) a § 35 zákona č. 128/2000 Sb., zákona o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jakožto i s § 18 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní limity pro vydávání obecně závazných vyhlášek obcí jsou vymezeny v čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky, dle něhož může zastupitelstvo obce v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky. Dle § 35 odst. 3 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., zákona o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“) se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí zákonem. Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou dle § 10 zákona o obcích pouze v taxativně stanovených případech [§ 10 písm. a), § 10 písm. b) a § 10 písm. c) zákona o obcích] a dále tehdy, stanoví-li to zvláštní zákon [§ 10 písm. d) zákona o obcích].

Statutární město Liberec vydalo OZV na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Dle tohoto zmocnění může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti *„k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány“*.

Ustanovení § 10 zákona o obcích, vymezuje věcné oblasti, v nichž jsou obce oprávněny bez výslovného zákonného zmocnění tvořit právo. Ačkoliv se jedná o poměrně široké zmocnění, musí obec při vydávání obecně závazné vyhlášky respektovat ústavní a zákonný rámec, v němž se může pohybovat a z něhož nemůže ani na základě obecně formulovaného zmocnění § 10 zákona o obcích vykročit (srov. judikaturu Ústavního soudu, především bod 23 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/05).

Dle současné interpretace obsahu i rozsahu práva obcí na jejich vlastní originární normotvorbu Ústavním soudem může obec upravovat také otázky a záležitosti, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného nebo soukromého. Může tak ovšem činit pouze za předpokladu, že jí přijaté obecně závazné vyhlášky se, co do předmětu a cíle regulace, odlišují od takovýchto zákonných předpisů. Je-li tomu tak, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevylučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší (srov. judikaturu Ústavního soudu, především bod 34 a násl. nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06).

Přestože obec může i bez výslovného zákonného zmocnění ukládat povinnosti, které jsou již upraveny zvláštními právními předpisy, nemůže tyto již existující povinnosti svým právním předpisem modifikovat tak, že by došlo k rozporu právního předpisu obce s normou vyšší právní síly. Taková úprava, byť by se týkala otázek náležejících do samostatné působnosti obce, by byla v rozporu se zákonem

(srov. např. bod 33 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06). Zcela zapovězena je možnost regulovat pomocí OZV záležitosti, jejichž regulace je vyhrazena výlučně zákonné úpravě.

Z uvedených důvodů musí obec vždy jednoznačně identifikovat předmět a cíl regulace v obecně závazné vyhlášce tak, aby se upravovaná oblast nepřekrývala s již upravenou oblastí na úrovni zákona. Pokud se tedy cíl regulace obecního právního předpisu liší od zákonné úpravy, obec má možnost vydat v této oblasti právní předpis. K provedení odlišné úpravy místní záležitosti v obecně závazné vyhlášce nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a obecně závazná vyhláška) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu (oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů. **Vždy se musí jednat o cíl aprobovaný, resp. dovolený a obec se musí pohybovat v mezích své působnosti.**

Zákonné zmocnění k možnosti obce vydat obecně závaznou vyhlášku, které je uvedeno v § 10 zákona o obcích, má své zákonné limity. Jedná se zejména o to, že obec může stanovit povinnosti pouze v samostatné působnosti.

Ustanovení § 8 zákona o obcích stanoví hranici mezi samostatnou a přenesenou působností, tzn. „*pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost*“.

Článek VII. OZV zakazuje v městské památkové zóně statutárního města Liberec na veřejném prostranství nabízet či prodávat výrobky a nabízet a poskytovat služby formou pochůzkového prodeje.

Ministerstva vnitra má za to, že statutární město Liberec omezuje v čl. VII OZV nad rámec zákonného zmocnění pochůzkový prodej, neboť dle názoru Ministerstva vnitra je stanovení pravidel pro prodej zboží svěřeno podle ustanovení § 18 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), výhradně tržnímu řádu, který může obec vydat formou nařízení v přenesené působnosti [podrobněji viz dále].

Z toho plyne, že statutární město Liberec svým postupem překročilo meze své zákonem vymezené věcné působnosti. Čl. VII. OZV statutárního města Liberec je tak v rozporu s ústavním pořádkem a § 10 a 35 zákona o obcích. Město zákazem pochůzkového prodeje porušilo základní právo zaručené v čl. 26 odst. 1 Listiny, podle kterého má *každý právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost*. Zároveň odstavec 2 tohoto článku říká, že pouze zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností.

Analogicky lze uvést nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/05, ve kterém Ústavní soud konstatoval, že *„za situace, kdy chybí výslovné zákonné zmocnění pro omezení provozování hostinské činnosti, která sama o sobě veřejný pořádek nenarušuje, nelze k tomuto zmocnění dospět pouhým výkladem obecného zmocňovacího ustanovení, když tento výklad koliduje se základním právem. Tento postup je v přímém rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny. Jakkoli mohla snaha města Kládna*

směřovat k řešení konkrétních problémů, nelze takovou snahu ospravedlnit za cenu porušení základního práva zaručeného ústavním pořádkem České republiky."

Lze tedy říci, že ani v případě pochůzkového prodeje není možné upravovat, resp. omezovat základní právo na podnikání. Naopak živnostenský zákon obsahuje v § 18 zákonné zmocnění k vydání tržního řádu formou nařízení obce v přenesené působnosti, jímž lze v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny omezit základní právo k podnikání, resp. k vymezení míst pro nabídku a prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona. Totéž judikoval i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 v případě obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně č. 12/1993, o veřejném pořádku v lázeňském městě Mariánské Lázně, kde uvedl v bodě 54, že „pravidla pro prodej zboží formou stánkového nebo pultového prodeje je podle ustanovení § 18 zákona živnostenského zákona, svěřen tržnímu řádu, který může obec vydat formou nařízení, tedy v přenesené působnosti. Ustanovení čl. 7 písm. i) vyhlášky tak neobstojí z hlediska 2. kroku testu a Ústavní soud návrhu na jeho zrušení vyhověl."

Město Liberec sice v napadaném článku přistoupilo k regulaci nabízení zboží a služeb formou tzv. pochůzkového prodeje, nicméně Ministerstvo vnitra nespatřuje rozdíl v tom, zda je prodej uskutečňován formou stánkového, pultového, podomního či pochůzkového prodeje. Tento závěr zastává i zákonodárce, když důvodová zpráva k ust. § 18 živnostenského zákona uvádí, že se zde *upřesňuje v souladu s potřebami praxe zmocnění obce upravit v tržním řádu i sortiment prodáváného zboží a zároveň stanovit, že na určité formy prodeje a poskytování služeb (např. pochůzkový a podomní prodej) nebo příležitostné akce se tržní řád nevztahuje. Odstraňuje se tak nedostatek stávající právní úpravy.* Zároveň důvodová zpráva dodává, že z působnosti tržních řádů se vylučuje *prodej v pojízdných provozovnách, pomocí automatů a prodej zboží při zvláštních příležitostech*, což upravuje § 17 tohoto zákona.

Obce jsou sice zmocněny k ukládání povinnosti k zajištění místních záležitostí veřejného pořádku, nicméně tato jejich pravomoc není bezbřehá a vždy by měla sledovat také obecný princip proporcionality (přiměřenosti), který mj. znamená, že by obce měly ukládat povinnosti jen v co nejmenším možném rozsahu, tj. v co nejmenším rozsahu vymezit jednání, která jsou na daných místech v obci způsobilá narušit veřejný pořádek. V praxi to znamená, že by obec měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá ve vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci. V této souvislosti však Ministerstvo vnitra v nabízení a prodávání výrobků a poskytování služeb formou pochůzkového prodeje navíc neshledává ani patřičnou míru narušit veřejný pořádek způsobem, který by legitimoval omezení tohoto jednání formou OZV, a to tím spíše, pokud lze v daném jednání spatřovat naplňování jednoho ze základních lidských práv zakotvené v čl. 26 Listiny.

Závěr:

Statutární město Liberec tedy obecně závaznou vyhláškou č. 3/2009 uložilo povinnosti mimo svoji věcnou působnost ve smyslu § 10 písm. a) a § 35 zákona o obcích ve spojení s § 18 odst. 2 živnostenského zákona. V případě, že by město hodlalo omezovat nabízení a prodej zboží nebo nabízení služeb dle předmětné OZV, pak by se statutární město Liberec dopustilo jednání, jež je v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, neboť státní moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které ukládá zákon. Rozpor se zákonem byl Ministerstvem vnitra shledán v čl. VII. a Ministerstvo vnitra městu doporučuje, v návaznosti na toto zjištění, zrušit celé znění čl. VII OZV č. 3/2009 o veřejném pořádku.

Na základě sdělení ve výzvě ke zjednání nápravy ze dne 8. června 2010, poskytuje Odbor dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra tuto metodickou pomoc. Ministerstvo vnitra žádá opakovaně město o zvážení možnosti zrušení čl. VII OZV č. 3/2009 o veřejném pořádku.

Ministerstvo vnitra žádá město, aby výzva ke zjednání nápravy byla projednána v příslušných orgánech statutárního města Liberec na jejich nejbližším zasedání a aby příslušné orgány statutárního města rozhodly o zjednání nápravy, popř. výslovně rozhodly o tom, že se s výzvou neztotožňují, a tuto svou vůli vyjádřily ve svém rozhodnutí.

Do 7 kalendářních dnů od uplynutí lhůty ke zjednání nápravy, žádáme, o podání informace Ministerstvu vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, náměstí Hrdinů 3, 140 21, Praha 4, zda jste zjednali nápravu nebo nikoliv, včetně rozhodnutí příslušného orgánu dle předchozího odstavce.

V případě, že město nápravu zjedná, zašlete v téže lhůtě následující podklady:

- 1) akt, jímž byla zjednána náprava
- 2) zápis a usnesení z jednání zastupitelstva statutárního města Liberec, na kterém byl schválen dozorovaný akt uvedený v bodě 1)
- 3) doklad o celkovém počtu členů zastupitelstva statutárního města Liberec a počtu přítomných členů, včetně poměru hlasování při schvalování dozorovaného aktu uvedeného v bodě 1), nevyplývá-li to ze zápisu dle bodu 2),
- 4) doklad o vyhlášení obecně závazné vyhlášky specifikované v bodě 1), z něhož je patrné, kdy byl uvedený předpis vyvěšen na úřední desce obecního úřadu a kdy z ní byl sejmout.

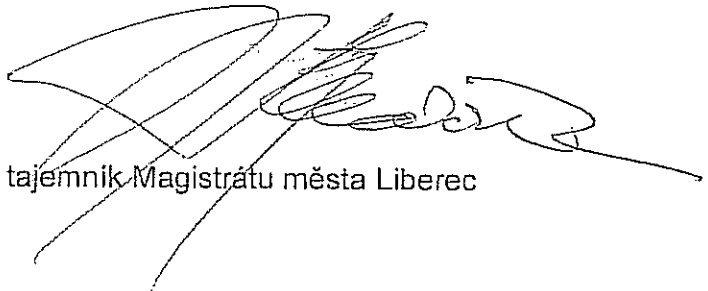
V případě, že ve shora uvedené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, přistoupí Ministerstvo vnitra dle § 123 odst. 1 a násl. zákona o obcích k zahájení správního řízení o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 3/2009 o veřejném pořádku.

Vyjádření města:

Metodiku odboru dozoru a kontroly veřejné správy bere město na vědomí, výzva ke zjednání nápravy bude projednána v příslušných orgánech statutárního města Liberec. Je předpoklad, že bude projednána na nejbližším zasedání Zastupitelstva města Liberec, tj. dne 16. září 2010.

Zastupitelstvo města Liberec rozhodne o tom, zda se s výzvou Ministerstva vnitra ztotožňuje či nikoliv a svou vůli vyjádří ve svém usnesení. O závěru bude Ministerstvo vnitra informováno.

Za město: JUDr. Marek Řeháček, tajemník Magistrátu města Liberec

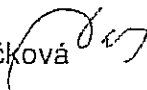
Za Ministerstvo vnitra: PhDr. Bc. Dana Janečková, vedoucí oddělení dozoru Liberec

Přílohy:

- 1) Přehled možných rozporů obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 3/2009, o veřejném pořádku,
- 2) Právní rozbor obecně závazné vyhlášky statutárního města Liberec č. 3/2009, o veřejném pořádku,

Záznam sepsala: PhDr. Bc. Dana Janečková

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Oddělení dozoru
Náměstí Hrdinů 3
140 21 Praha 4

Právní rozbor obecně závazné vyhlášky

Obec/městys/město : Statutární město Liberec

Obecně závazná vyhláška č. 3/2009 statutárního města Liberec o veřejném pořádku (dále jen „OZV č. 3/2009“)

Z úvodní věty OZV č. 3/2009 vyplývá, že byla vydána dne 29.10.2009 na základě ustanovení § 10 písm. a), b) a c) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Dokument zaslalo dne 18. listopadu 2009 elektronickou poštou ODK/I s pokynem vypracovat právní rozbor a zpracovat návrh dopisu – odpověď pro obec.

OZV byla vyvěšena na úřední desku dne:	06. 11. 2009
OZV byla sejmuta z úřední desky dne:	stále vyvěšena
Účinnost OZV byla stanovena na den:	01. 01. 2010

Vyvěšení a sejmutí dokumentu na úřední desce Magistrátu města Liberec bylo ověřeno telefonicky dne 19. listopadu 2009. Informaci poskytla paní Oraná, referentka pověřená vedením evidence úřední desky magistrátu.

Ze „Zápisu z 9. zasedání zastupitelstva města Liberec konaného dne 29. 10. 2009 v zasedací místnosti č. 11“ zveřejněného na stránkách statutárního města Liberce bylo zjištěno, že předmětná OZV byla vydána dne 29. října 2009. Bylo ověřeno, že posuzovaná OZV byla schválena hlasy 35 z 36 přítomných členů zastupitelstva z celkových 39-ti členů zastupitelstva města Liberce. Proces přijetí OZV tak proběhl v souladu se zákonem.

Při posuzování bylo vycházeno z právního řádu ČR, zejména z Ústavy ČR, dále z ustanovení § 10 písm. a), b), c), § 34, § 35 a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), z ustanovení zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), u ustanovení § 18 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), z nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 4/05, Pl. ÚS 69/04, Pl. ÚS 42/05, Pl. ÚS 30/06, Pl. ÚS 35/06, Pl. ÚS 44/06, Pl. ÚS 45/06, Pl. ÚS 46/06, Pl. ÚS 6/08 využito komplexní stanovisko ODK 10. k zákonnému zmocnění k vydávání obecně závazných vyhlášek k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti, využita stanoviska ODK č. 8/2008, č. 17/2008, č. 18/2008, č. 21/2008, č. 22/2008, č. 23/2008, č. 24/2008, 29/2008, č. 5/2009,

Metodický materiál - oblasti veřejného pořádku ve vztahu k možnostem jejich regulace obecně závaznými vyhláškami, aktualizován k 1. prosinci 2008.

K jednotlivým ustanovením OZV č. 3/2009 lze uvést následující:

Čl. I

V článku je vymezen cíl a předmět OZV, kterým je vytvoření opatření směřujících k ochraně před hlukem v době nočního klidu, zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků města, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města. Předmětem OZV je regulace činností, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou zdraví a směřující k ochraně před následnými škodami a újmami působenými narušováním veřejného pořádku na majetku jako veřejného statku, jehož ochrana je ve veřejném zájmu a zájmech chráněných statutárním městem Liberec jako územním samosprávným celkem.

Závěr:

Identifikace předmětu a cíle regulace OZV se nepřekrývají s identifikací předmětu a cíle zákona, tudíž takto vymezený cíl a předmět OZV nepřekračují meze pravomoci a působnosti města.

Čl. II

Článek vymezuje základní pojmy pro účely této OZV, které jsou užívány v dalších ustanoveních OZV. Vymezení pojmů je pro aplikaci OZV účelné a zvyšuje právní jistotu adresátů OZV.

Závěr:

Zařazení tohoto ustanovení nepřekračuje meze zákonné působnosti města a z hlediska aplikace OZV je lze považovat za rozumné.

Čl. III

odst. 1

Stanoví obecnou povinnost neobtěžovat ostatní hlukem.

odst. 2

Definuje dobu trvání nočního klidu a v návaznosti na noční klid v písm. a) až c) řeší regulaci hlučných činností. Pokud se týká písm. a) z tohoto ustanovení zcela zřejmě vyplývá, že se jedná o regulaci (zamezení) hluku při používání zařízení, strojů, přístrojů apod. mimo hluk z provozoven, neboť je zde výslovně uvedeno, že hluk z provozoven je řešen zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů a tedy k jeho kontrole je příslušná krajská hygienická stanice.

odst. 3

Dále rozšiřuje regulaci hlučných činností na dobu do 15.00 hodin o nedělích, státních a ostatních svátcích. Zde jsou tyto hlučné činnosti konkretizovány jako činnosti spojené s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů.

odst. 4

Stanoví, že omezení uvedená v odst. 2 neplatí ve dnech 31. prosince a 1. ledna.

odst. 5

Upravuje možnosti poskytnutí výjimek.

Závěr:

V ustanoveních čl. III je regulace rušení nočního klidu stanovena přípustnou formou, neboť je definována doba nočního klidu a v tomto čase je stanoveno přiměřené omezení, tedy zamezit hluku z tzv. náhodných zdrojů, kterými jsou zejména veřejné hudební produkce a hlasové projevy lidí a konečně omezit živou a reprodukovanou hudbu, či verbální projevy tak, aby nebyly rušeny nezúčastněné osoby postupujícím nebo přímým hlukem.

Regulace používání hlučných přístrojů, spočívající v povinnosti zdržet se o nedělích, státních a ostatních svátcích, veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů, je přípustné.

Je dodržena zásada proporcionality, příslušné činnosti nebyly na území města zcela zakázány, ale pouze přiměřeně omezeny, a to v době nočního klidu a ve vymezeném čase o nedělích, státních a ostatních svátcích. Město nepřekročilo meze zákonného zmocnění.

Čl. IV

V článku je stanovena oznamovací povinnost a další závazné podmínky pro pořádání a průběh kulturních podniků.

Závěr:

Závazné podmínky jsou stanoveny v souladu s principem rozumnosti, nepřekračují rámec samostatné působnosti města. Pro konání kulturních podniků nejsou nesplnitelné.

Čl. V

odst. 1

Stanoví obecnou povinnost počínat si tak, aby nebylo způsobeno znečištění veřejných prostranství.

odst. 2

Obsahuje povinnosti a zákazy vztahující se k udržování čistoty na veřejných prostranstvích, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města. Týká se veřejných prostranství v městské památkové zóně s odkazem na poznámku pod čarou. Ustanovení sleduje cíl, spočívající v udržování čistoty na veřejných prostranstvích, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města a týká se konkrétně veřejných prostranství, nacházejících se v památkové zóně města, kde je zvýšená snaha města o vytváření příznivých podmínek pro život ve městě jak pro občany, tak návštěvníky města a zlepšování estetického vzhledu města. Předmět a cíl OZV je tedy naplněn.

odst. 3

Ukládá povinnost držitelů zvířete neprodleně na veřejných prostranstvích odstranit výkaly po držení zvířeti. Tuto povinnost lze v OZV stanovit, což vyjádřil Ústavní soud ve svých nálezech Pl. ÚS 35/06, Pl. ÚS 46/06, Pl. ÚS 47/06.

Závěr:

Ustanovení článku V jsou zaměřena na zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako

stavu, který umožňuje pokojné soužití občanů i návštěvníků města, vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města, reguluje činnosti, které by mohly narušit veřejný pořádek ve městě nebo být v rozporu s dobrými mravy, což je v souladu s cílem a předmětem OZV. Není překročena zákonem vymezená působnost města.

Čl. VI

odst. 1

Stanoví obecnou povinnost počínat si tak, aby nebylo způsobeno znečištění či poškození veřejné zeleně. Je uložena povinnost vlastníkovu nebo správci plochu veřejné zeleně nejméně dvakrát za rok posekat s určením termínů do 31. května a podruhé do 31. srpna a povinnost posekanou hmotu z pozemku neprodleně odstranit.

odst. 2 písm. a) až i)

Stanoví zákazy vztahující se k ochraně veřejné zeleně. Jedná se o zákazy činností, které by mohly poškodit veřejnou zeleň a narušit její estetický vzhled.

odst. 3

Stanoví, že zákazy uvedené v odst. 2 se netýkají zásahů do veřejné zeleně prováděných při její údržbě k tomu oprávněným subjektem.

Závěr:

Ustanovení článku VI jsou zaměřena na zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku jako stavu, který na úseku veřejné zeleně umožňuje vytváření příznivých podmínek pro život ve městě, a to ve vztahu k udržování a zachování veřejné zeleně jako důležitého prvku zajišťujícího vytváření příznivých podmínek pro život ve městě a zlepšování estetického vzhledu města, což je v souladu s cílem a předmětem OZV. Není překročena zákonem vymezená působnost města.

Čl. VII

Článek vyslovuje zákaz formou pochůzkového prodeje nabízet a prodávat výrobky a nabízet a poskytovat služby na veřejném prostranství v městské památkové zóně s odkazem na poznámku pod čarou (pojem pochůzkový prodej je vymezen v čl. II odst. 7 OZV).

Obecně závazné vyhlášky jsou vydávány v samostatné působnosti. Dle §18 odst. 3 v návaznosti na odst. 1 živnostenského zákona obec (město) může stanovit, že některé druhy prodeje nebo poskytování služeb prováděné mimo provozovnu v obci nebo její části jsou zakázány. Zákaz prodeje a poskytování služeb může být stanoven v přenesené působnosti tržním řádem formou nařízení obce (města).

Dle článku 105 Ústavy ČR výkon státní správy lze svěřit orgánům samosprávy jen tehdy, stanoví-li tak zákon, dle článku 104 zastupitelstva mohou v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky. Zákon o obcích v § 84 odst. 1 stanoví, že zastupitelstvo obce rozhoduje ve věcech patřících do samostatné působnosti obce. v odst. 2 písm. h) je zastupitelstvu obce vyhrazeno vydávat obecně závazné vyhlášky. Vydávání nařízení obce je vyhrazeno ustanovením § 102 odst. 2 písm. d) radě obce.

Závěr:

OZV v samostatné působnosti nemůže upravovat záležitosti patřící do přenesené působnosti. Zákazy uvedené v čl. VII OZV č. 3/2009 nelze touto OZV stanovit a ustanovení čl. VII je tudíž v rozporu se zákonem.

Doporučení:

Článek VII doporučujeme vypustit a v návaznosti na to vypustit odst. 7 článku II. Zákaz nabízení a prodeje výrobků a nabízení a poskytování služeb formou pochůzkového prodeje na veřejném prostranství řešit vydáním tržního řádu formou nařízení statutárního města Liberec.

Čl. VIII

Článek uvádí způsoby kontroly plnění povinností a sankce za nedodržení povinností s odkazem na poznámku pod čarou, stanovených OZV.

Závěr:

Tímto ustanovením není překročena zákonem vymezená působnost.

Čl. IX

V článku je stanovena účinnost dnem 1. 1. 2010. Je předpoklad, že OZV bude vyvěšena na úřední desce po dobu 15 dnů. Zatím tento proces stále probíhá.

Závěr:

V návaznosti na údaj o vyvěšení OZV na úřední desce a očekávané sejmutí OZV z úřední desky Magistrátu Statutárního města Liberec je možné se domnívat, že účinnost je stanovena v souladu s § 12 zákona o obcích.

ZÁVĚR

Rozpor se zákonem byl shledán v článku VII.

V Praze dne 30. listopadu 2009

Zpracoval: odbor dozoru a kontroly veřejné správy

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Ministerstva vnitra

Schválil: Mgr. Petr Prokop,
vedoucí oddělení dozoru

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MINISTERSTVO VNITRA
odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Náměstí Hrdinů 3
40 21 PRAHA 4

Příloha č.1

K č.j.: MV-84427/ODK-2009

Praha 8. června 2010
Počet listů: 5

Přehled možných rozporů obecně závazné vyhlášky statutárního města
Liberec č. 3/2009, o veřejném pořádku.

V rámci přezkoumání obecně závazné vyhlášky bylo zjištěno ustanovení, které je v rozporu se zákonem.

Regulace obsažená v čl. VII „Obtěžování nabízením výrobků a služeb“ obecně závazné vyhlášky (dále jen „OZV“) koliduje s čl. 2 odst. 3 a čl. 79 odst. 3, čl. 104 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, s čl. 26 odst. 1 a 2 zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Listiny“), a dále s § 10 písm. a) a § 35 zákona č. 128/2000 Sb., zákona o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jakožto i s § 18 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní limity pro vydávání obecně závazných vyhlášek obcí jsou vymezeny v čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky, dle něhož může zastupitelstvo obce v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky. Dle § 35 odst. 3 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., zákona o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“) se obec při vydávání obecně závazných vyhlášek řídí zákonem. Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou dle § 10 zákona o obcích pouze v taxativně stanovených případech [§ 10 písm. a), § 10 písm. b) a § 10 písm. c) zákona o obcích] a dále tehdy, stanoví-li to zvláštní zákon [§ 10 písm. d) zákona o obcích].

Statutární město Liberec vydalo OZV na základě ustanovení § 10 písm. a) zákona o obcích. Dle tohoto zmocnění může obec ukládat v samostatné

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

působnosti obecně závaznou vyhláškou povinnosti „k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány“.

Ustanovení § 10 zákona o obcích, vymezuje věcné oblasti, v nichž jsou obce oprávněny bez výslovného zákonného zmocnění tvořit právo. Ačkoliv se jedná o poměrně široké zmocnění, musí obec při vydávání obecně závazné vyhlášky respektovat ústavní a zákonný rámec, v němž se může pohybovat a z něhož nemůže ani na základě obecně formulovaného zmocnění § 10 zákona o obcích vykročit (srov. judikaturu Ústavního soudu, především bod 23 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 42/05).

Dle současné interpretace obsahu i rozsahu práva obcí na jejich vlastní originální normotvorbu Ústavním soudem může obec upravovat také otázky a záležitosti, které jsou již upraveny předpisy práva veřejného nebo soukromého. Může tak ovšem činit pouze za předpokladu, že jí přijaté obecně závazné vyhlášky se, co do předmětu a cíle regulace, odlišují od takovýchto zákonných předpisů. Je-li tomu tak, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší (srov. judikaturu Ústavního soudu, především bod 34 a násl. nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06).

Přestože obec může i bez výslovného zákonného zmocnění ukládat povinnosti, které jsou již upraveny zvláštními právními předpisy, nemůže tyto již existující povinnosti svým právním předpisem modifikovat tak, že by došlo k rozporu právního předpisu obce s normou vyšší právní síly. Taková úprava, byť by se týkala otázek náležejících do samostatné působnosti obce, by byla v rozporu se zákonem (srov. např. bod 33 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 45/06). Zcela zapovězena je možnost regulovat pomocí OZV záležitosti, jejichž regulace je vyhrazena výlučně zákonné úpravě.

Z uvedených důvodů musí obec vždy jednoznačně identifikovat předmět a cíl regulace v obecně závazné vyhlášce tak, aby se upravovaná oblast nepřekrývala s již upravenou oblastí na úrovni zákona. Pokud se tedy cíl regulace obecního právního předpisu liší od zákonné úpravy, obec má možnost vydat v této oblasti právní předpis. K provedení odlišné úpravy místní záležitosti v obecně závazné vyhlášce nepostačuje pouhé zdůvodnění, že speciální zákon (a obecně závazná vyhláška) sledují regulaci vzájemně odlišného předmětu

(oblasti) a cíle, ale je nutné, aby tato odlišnost byla dobře dovoditelná (také) z textu obou právních předpisů. Vždy se musí jednat o cíl aprobovaný, resp. dovolený a obec se musí pohybovat v mezích své působnosti.

Zákonné zmocnění k možnosti obce vydat obecně závaznou vyhlášku, které je uvedeno v § 10 zákona o obcích, má své zákonné limity. Jedná se zejména o to, že obec může stanovit povinnosti pouze v samostatné působnosti. Ustanovení § 8 zákona o obcích stanoví hranici mezi samostatnou a přenesenou působností, tzn. „pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost“.

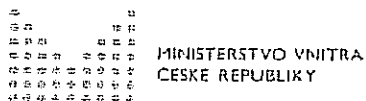
Článek VII. OZV zakazuje v městské památkové zóně statutárního města Liberec na veřejném prostranství nabízet či prodávat výrobky a nabízet a poskytovat služby formou pochůzkového prodeje.

Ministerstva vnitra má za to, že statutární město Liberec omezuje v čl. VII OZV nad rámec zákonného zmocnění pochůzkový prodej, neboť dle názoru Ministerstva vnitra je stanovení pravidel pro prodej zboží svěřeno podle ustanovení § 18 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), výhradně tržnímu řádu, který může obec vydat formou nařízení v přenesené působnosti [podrobněji viz dále].

Z toho plyne, že statutární město Liberec svým postupem překročilo meze své zákonem vymezené věcné působnosti. Čl. VII. OZV statutárního města Liberec je tak v rozporu s ústavním pořádkem a § 10 a 35 zákona o obcích. Město zákazem pochůzkového prodeje porušilo základní právo zaručené v čl. 26 odst. 1 Listiny, podle kterého má každý právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Zároveň odstavec 2 tohoto článku říká, že pouze zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností.

Analogicky lze uvést nálezh Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/05, ve kterém Ústavní soud konstatoval, že „za situace, kdy chybí výslovné zákonné zmocnění pro omezení provozování hostinské činnosti, která sama o sobě veřejný pořádek nenarušuje, nelze k tomuto zmocnění dospět pouhým výkladem obecného zmocňovacího ustanovení, když tento výklad koliduje se základním právem. Tento postup je v přímém rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny. Jakkoli mohla snaha města Kladna směřovat k řešení konkrétních problémů, nelze takovou snahu ospravedlnit za cenu porušení základního práva zaručeného ústavním pořádkem České republiky.“

Lze tedy říci, že ani v případě pochůzkového prodeje není možné upravovat, resp. omezovat základní právo na podnikání. Naopak živnostenský

zákon obsahuje v § 18 zákonné zmocnění k vydání tržního řádu formou nařízení obce v přenesené působnosti, jímž lze v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny omezit základní právo k podnikání, resp. k vymezení míst pro nabídku a prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona. Totéž judikoval i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 v případě obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně č. 12/1993, o veřejném pořádku v lázeňském městě Mariánské Lázně, kde uvedl v bodě 54, že „pravidla pro prodej zboží formou stánkového nebo pultového prodeje je podle ustanovení § 18 zákona živnostenského zákona, svěřen tržnímu řádu, který může obec vydat formou nařízení, tedy v přenesené působnosti. Ustanovení čl. 7 písm. i) vyhlášky tak neobstojí z hlediska 2. kroku testu a Ústavní soud návrhu na jeho zrušení vyhověl.“

Město Liberec sice v napadaném článku přistoupilo k regulaci nabízení zboží a služeb formou tzv. pochůzkového prodeje, nicméně Ministerstvo vnitra nespátřuje rozdíl v tom, zda je prodej uskutečňován formou stánkového, pultového, podomního či pochůzkového prodeje. Tento závěr zastává i zákonodárce, když důvodová zpráva k ust. § 18 živnostenského zákona uvádí, že se zde *upřesňuje v souladu s potřebami praxe zmocnění obce upravit v tržním řádu i sortiment prodáváného zboží a zároveň stanovit, že na určité formy prodeje a poskytování služeb (např. pochůzkový a podomní prodej) nebo příležitostné akce se tržní řád nevztahuje. Odstraňuje se tak nedostatek stávající právní úpravy.* Zároveň důvodová zpráva dodává, že z působnosti tržních řádů se vylučuje *prodej v pojízdných provozovnách, pomocí automatů a prodej zboží při zvláštních příležitostech, což upravuje § 17 tohoto zákona.*

Obce jsou sice zmocněny k ukládání povinností k zajištění místních záležitostí veřejného pořádku, nicméně tato jejich pravomoc není bezbřehá a vždy by měla sledovat také obecný princip proporcionality (přiměřenosti), který mj. znamená, že by obce měly ukládat povinnosti jen v co nejmenším možném rozsahu, tj. v co nejmenším rozsahu vymezit jednání, která jsou na daných místech v obci způsobilá narušit veřejný pořádek. V praxi to znamená, že by obec měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá ve vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci. V této souvislosti však Ministerstvo vnitra v nabízení a prodávání výrobků a poskytování služeb formou pochůzkového prodeje navíc neshledává ani patřičnou míru narušit veřejný pořádek způsobem, který by legitimoval omezení tohoto jednání formou OZV, a to tím spíše, pokud lze v daném jednání spatřovat naplňování jednoho ze základních lidských práv zakotvené v čl. 26 Listiny.

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Statutární město Liberec tedy obecně závaznou vyhláškou č. 3/2009 uložilo povinnosti mimo svoji věcnou působnost ve smyslu § 10 písm. a) a § 35 zákona o obcích ve spojení s § 18 odst. 2 živnostenského zákona. V případě, že by město hodlalo omezovat nabízení a prodej zboží nebo nabízení služeb dle předmětné OZV, pak by se statutární město Liberec dopustilo jednání, jež je v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, neboť státní moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které ukládá zákon.

Ministerstvo vnitra doporučuje zrušit celé znění čl. VII OZV č. 3/2009, o veřejném pořádku.

V Praze dne 8. června 2010

Zpracovala: Mgr. Markéta Trsová

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
Ministerstva vnitra

Schválil: Mgr. Petr Prokop
vedoucí oddělení dozoru